F E D E R A T I O N C Y N O L O G I Q U E I N T E R N A T I O N A L E

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

FCI-Standard č. 341 / 04.07.2018
Překlad: Ing. Hana Petrusová

BRAZILSKÝ TERIÉR
(Terrier Brasileiro)

ZEMĚ PŮVODU: Brazílie.

~~DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO STANDARDU: 15.06.2018~~
DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO STANDARDU: 14.05.2022

POUŽITÍ: Lovecký pes na malou zvěř, hlídací pes a společník.

KLASIFIKACE FCI.: Skupina 3 Teriéři.
Sekce Velcí a střední teriéři.
Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED: V 19. a začátkem 20. století studovalo mnoho mladých Brazilců na evropských univerzitách, zvláště ve Francii a Anglii. Tito mladí lidé se často vraceli ženatí a jejich ženy s sebou přiváželi malé psy teriérského typu. Tito mladí Brazilci a jejich rodiny se vraceli na farmy, které předtím opustili. Přivezení malí psi se přizpůsobili životu na farmě a křížili se s místními psy a fenami. Takto vzniklo nové plemeno, jehož fenotyp se v několika generacích ustálil.
S rozvojem velkých měst byli farmáři se svými rodinami i jejich zaměstnanci přitahováni městským životem. Jejich malí psi tak prošli další změnou životního prostředí.

CELKOVÝ VZHLED: Středně velký pes, štíhlý, dobře vyvážený, s pevnou, ale ne příliš těžkou stavbou, čtvercovým tělem a oblými liniemi.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Čtvercový formát: délka těla měřená od ramenního kloubu k sedacímu hrbolu je přibližně stejná jako výška v kohoutku.

POVAHA / TEMPERAMENT: Neúnavný, pozorný, aktivní a bystrý, přátelský a milý ke známým osobám, k cizím nedůvěřivý.

HLAVA: Při pohledu shora je hlava trojúhelníkového tvaru, široká při bázi, s ušima dostatečně daleko od sebe, výrazně se zužuje od očí k nosní houbě. Při pohledu z profilu horní

linie hlavy mírně stoupá od nosní houby ke stopu, ostřeji mezi očima a pokračuje s lehkým klenutím k týlnímu hrbolu.

MOZKOVNA:
Lebka: Zaoblená s mírně plochým čelem. Její postranní linie se při pohledu shora sbíhají k očím. Vzdálenost od vnějšího koutku oka k nasazení ucha je rovna vzdálenosti mezi oběma vnějšími očními koutky. Čelní rýha dobře vyvinutá.
Stop: Výrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:
Nosní houba: Středně vyvinutá, tmavě zbarvená podle barvy srsti, se širokými nozdrami.
~~Tlama: Při pohledu shora tvoří od obou vnějších koutků očí rovnostranný trojúhelník ke špičce nosu; silná a dobře modelovaná pod očima, se šikmou bází tlamy zvýrazňující stop.~~
Tlama: Má tvar komolého kužele, který se od své báze postupně zužuje směrem k nosu; je silná a dobře modelovaná pod očima.
Pysky: Suché a pevné, horní pysk mírně překrývá spodní, zcela kryjí zuby, umožňují úplné zavření tlamy.
Líce: Suché, dobře vyvinuté.
Zuby: 42 zubů, pravidelně posazených a dobře vyvinutých, nůžkový skus.
Oči: Posazené v polovině vzdálenosti mezi týlním hrbolem a špičkou nosu, dostatečně daleko od sebe; vzdálenost mezi oběma vnějšími koutky očí je rovna vzdálenosti od vnějšího očního koutku ke špičce nosu. Oči hledí přímo vpřed, jsou mírně vystouplé, velké, s mírnými nadočnicovými oblouky. Okrouhlé, dobře otevřené, živé, s bystrým výrazem; co nejtmavší barvy, odpovídající barvě srsti. Modrá varieta má modrošedé oči, hnědá varieta hnědé, zelené nebo modré oči. Izabelová varieta může kromě barev očí hnědé variety mít také oči světle až tmavě jantarové.
Uši: Nasazené po stranách lebky, v linii očí, dostatečně daleko od sebe. Trojúhelníkové se špičatými konci, nesené polo-vztyčené, s ohnutou, dolů klopenou špičkou směřující k vnějšímu koutku oka.

KRK: Střední délky, v dobrém poměru k hlavě, harmonicky spojený s hlavou i trupem. Dobrého tvaru, suchý, hladký, horní linie mírně klenutá.

TRUP: Dobře vyvážený, ne příliš těžký, čtvercový s dobře patrnými zaoblenými liniemi.
Horní linie: Pevná a rovná, mírně stoupající od kohoutku k zádi.
Kohoutek: Výrazný a harmonicky spojený s hrudními končetinami.
Hřbet: Poměrně krátký a dobře osvalený.
Bedra: Krátká a pevná, harmonicky spojená se zádí.
Záď: Mírně šikmá, nízko nasazený ocas. Dobře vyvinutá a svalnatá.
Hrudník: Dlouhý, hluboký, dosahující do úrovně loktů. Dobře klenutá žebra. Prsní kost mírně zahnutá. Předhrudí ne příliš výrazné, středně široké, dovolující volný pohyb hrudních končetin.
Spodní linie a břicho: Mírně klenutá, dozadu stoupající, ale ne přehnaně vykasaná.

OCAS: Přirozeně krátký nebo dlouhý. Pokud je dlouhý, nesahá pod hlezna. Silný, nízko nasazený, vesele nesený; pokud je dlouhý, je nesený mírně zahnutý, ne stočený přes hřbet.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY:
Celkový vzhled: Při pohledu zepředu rovné, středně daleko od sebe, ale v linii s pánevními končetinami, které jsou také rovné, ale se širším postojem.
Plece: Dlouhé.
Nadloktí: Přibližně stejně dlouhá jako lopatky; svírají s lopatkami úhel přibližně 110°.
Lokty: Pevně přiložené k trupu, leží v úrovni spodní linie hrudníku.
Předloktí: Rovná, jemná a suchá.
~~Nadprstí: Velmi jemná, útlá, rovná, téměř kolmo postavená.~~
Nadprstí: Vyvážená, rovná a útlá, téměř kolmá k zemi.
Přední tlapky: Kompaktní; ne vbočené, ani vybočené; dva prostřední prsty delší.

PÁNEVNÍ KONČETINY:
Celkový vzhled: Silně osvalené, s dobře vyvinutými stehny, postoj širší než u hrudních končetin.
Stehna: Dobře vyvinutá a svalnatá.
Kolena: Středně zaúhlená.
Bérce: Přiměřené ke stehnům.
Nadprstí: Rovná, krátká, v postoji kolmá.
Zadní tlapky: Kompaktní, prsty delší než u předních tlapek.

POHYB: Elegantní, volný, krátký a rychlý.

KŮŽE: Dobře přiléhající, ne volná. Suchá.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Krátká, hladká, jemná, ale ne měkká, přilehlá. Kůži není skrze srst vidět. Jemnější na hlavě, uších, pod krkem, na vnitřní a spodní části hrudních končetin a zadní straně stehen.

~~Na obličeji a uších musí vždy být černé, modré, hnědé nebo izabelové zbarvení; může se vyskytnout bílá čárka a bílé znaky, nejlépe na čelní rýze a bočních stranách tlamy, co nejpravidelněji rozmístěné.~~
Barva: Převládající základní barva je bílá s černými, modrými, hnědými nebo isabelovými znaky; následující typické a charakteristické znaky musí být vždy přítomny: pálení nad očima, na obou stranách tlamy a na vnitřní straně i na okraji uší. Tyto znaky se mohou rozšiřovat i do dalších oblastí těla, které sousedí s ostatními znaky.
Na hlavě v čelní oblasti a na uších musí vždy být černé, modré, hnědé nebo izabelové zbarvení; může se vyskytnout bílá čárka a bílé znaky, nejlépe na čelní rýze a bočních stranách tlamy, co nejpravidelněji rozmístěné.

VÝŠKA A HMOTNOST:

Výška v kohoutku: Psi: 35 - 40 cm.
Feny: 33 - 38 cm.
Hmotnost: přibližně 10 kg.

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků má být považována za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, by měla být v přímém poměru k jejímu stupni a jejímu vlivu na zdraví a pohodu psa.
- Řídká srst ukazující kůži, dlouhá a netypická srst.
- Vadné třískové znaky.
- Příliš těžké nebo volné plece.
- Sudovitý postoj pánevních končetin.
- Neharmoničnost, netypická stavba.

VÁŽNÉ VADY:
-Horní linie trupu klesající od kohoutku k zádi.

VYLUČUJÍCÍ VADY:
- Agresivita nebo přehnaná bázlivost.
- Každý jedinec jasně vykazující fyzické nebo psychické abnormality musí být diskvalifikován.
- Vodorovná záď.
- Předkus nebo podkus.
- Zcela vztyčené uši.

Pozn.:
- Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.
- Pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci se znaky typickými pro plemeno mohou být použiti k chovu.